

Poliitkarindel muutusteta: riigikogu valimised 2007

4. märtsil toimunud Riigikogu XI koosseisu valimised möödusid suuremate üllatusteta: valitsusparteid Reformierakond ja Keskerakond jagasid ka seekord omavahel suurima hulga parlamendikohti (vastavalt 31 ja 29), kusjuures „igavesel teisel” Edgar Savisaarel tuleb ka seekord oma tavapäraseks saanud opositsioonirolli sisse võtta. Käimas on „vikerkaarevalitsuse” moodustamine nii parem- kui vasakjõududest, mis meenutab 1990. aastate laiapõhjalisi valitsusi.

Valitsevate parteide kahevõitlus

Kuigi veel veebruari lõpus pakkus uuringufirma TNS Emor valimiste tõenäoliseks võitjaks Keskerakonda, kes edastaks oma 35 saadikukohaga Reformierakonda (31 saadikukohta), hakkasid valimispühapäeval tööle hoopis teised mehhanismid. Nii osutas justiitsminister Rein Lang oma valimiste eel antud usutluses võimalusele, et valijate paremtiival olevad kõhklejad ja eriti need, kes ei taha mingi hinna eest Savisaart peaministriks, võivad oma hääle Reformierakonnale anda. Täpselt nii juhtuski — oravapartei sai oodatust parema saagi 27,8 protsendi ehk 31 mandaadi näol ning Savisaar pidi leppima 26,1 protsendipunktiga. Isegi kui Keskerakonnal õnnestus koguda 18 000 häält rohkem kui möödunud riigikogu valimistel, jäädakse ka seekord ilmselt Toompea võimuliidust kõrvale. Sest vastavalt oma varasemale lubadusele usaldas president Toomas Hendrik Ilves valitsuse moodustamise suurima hääletasaagiga erakonna juhi kätte ehk Andrus Ansipile, kes esimese samuna pöördus Isamaa ja Res Publica Liidu (IRL), Sotsiaaldemokraatliku Erakonna (SDE) ning roheliste esindajate poole.

IRLil õnnestus saavutada suhteliselt hea tulemus 19 mandaadiga, SDE osaks sai 10 ning Erakonnale Eestimaa Rohelised 6 kohta. Koos Keskerakonnaga koalitsiooniläbirääkimistest välja jäänud Rahvaliidul on samuti 6 mandaati. Valimiskünnist ei ületanud Kristlikud Demokraadid, Konstitutsioonierakond, Iseseisvuspartei, Vene Erakond Eestis, Vasakpartei ega üksikkandidaadid.

Valimiskomisjoni andmetel jäävad riigikogu koosseisust välja seitse kandidaati, kes igaks üle 2000 hääle kogus. Peeter Võsa (3700 häält) Keskerakonnast, Tarmo Leinatamm (2716) ja Robert Antropov (2085) Reformierakonnast, Mari-Ann Kelam (2403), Elle Kull (2078), Lauri Vahtre (2054) Isamaa ja Res Publica Liidust ning sotsiaaldemokraat Mart Meri (2137) on kõik märgitud oma valimisringkonnas riigikogu asendusliikmetena.

Valimisaktiivsus

Mõningase üllatuse valmistas senisest kõige kõrgem hääletajate protsent — tervelt 61 protsenti valimisealistest kodanikest käis 4. märtsil urni juures. Kokku andis riigikogu XI koosseisu valimistel oma hääle 555 264 inimest, eelhääletanud oli nende hulgas 171 518 ja kodus hääletanud 11 022. Kehtivaid sedeleid loeti 5166, kehtivaid 550 098.

Kõrge osavõtu protsent näitab, et vaatamata Eesti inimeste poliitikutidumusele pole enamusel siiski ükskõik, mis riigis toimub. Kui osavõtu protsenti kõrvutada traditsiooniliste lääne demokraatiate vastavate arvudega (Saksamaa 2005. aasta Bundestagi valimistel osales 77,7 protsenti valimisealistest kodanikest), on tulemus muidugi kehva võitu. Samas peaksime rõõmustama eesti demokraatia mõningaste konsolideerumistendentside üle, sest enamikes teistes postkommunistlikes maades (näiteks oli Poola viimastel valimistel 2005. aastal osavõtu protsent vaid 40,6) on seis veelgi halvem. Valdav enamus neist riikidest vaevleb osalusdemokraatia puudulikkuse käes. Madala valimisaktiivsuse taga on inimeste pettumine poliitikutes, kelle omakasupüüdlilik „tööstiil” on tavakodaniku lootusetult eemale peletanud.

Eesti seekordsed valimised püüdis välisriikide kommentaatorite tähelepanu aga ka eelkõige sellega, et esmakordselt maailma parlamendivalimiste ajaloos said valijad anda oma hääle ka interneti teel. Seda võimalust kasutas 30 275 kodanikku. Nii mõnedki välisriigid vaatlevad huviga eesti edusamme e-demokraatias ning on lubanud meid koguni eeskujuks võtta.

Valitsus kui vikerkaar

Reformierakond tegi nädal pärast valimispäeva ettepaneku alustada koalitsiooniläbirääkimisi nii ideoloogiliselt lähedasele Isamaa ja Res Publica Liidule kui ka poliitiliste veendumuste poolest üsna vastandlikule Sotsiaaldemokraatlikule Erakonnale. Kolmanda „paadi-

mehena” anti pardaluba poliitilisele uustulnukale — Erakonnale Eestimaa Rohelised. Sellise suhteliselt siirviirilise koalitsiooni koostöö ei saa olema kerge, kuigi Reformierakonna peasekretäri Kristen Michali sõnul on kõigi osapoolte ühiseks eesmärgiks moodustada valitsus, mis peaks vastu neli aastat. Ansipi hinnangul oleks laia, riigikogus 66 kohaga esindatud koalitsiooni teatud ohullikas sisse programmeeritud — minimaalse ülekaaluga võimalikud on tavaliselt püsivad. „Kui üks partner on suisa ülearune hääle mõttes, siis võib tekkida kange kiusatus hakata ühte teise vastu välja mängima ja see viib kiiresti pingete tekkimiseni,” ütles ta.

Koalitsiooniläbirääkimised algasid perepoliitika ja majandusküsimuste arutamiseks. Michal nimetas punktina, milles oravapartei järgi ei kavatsenud anda, tulumaksu alandamist ja perepoliitikat. Suurimaks erimeelsuseks sotsiaaldemokraatidega on maksuküsimused, rohelistega aga energeetika. Kõige paremini ühtivad Reformipartei seisukohad IRLi omadega.

Mis sotsiaaldemokraatidesse puutub, on nemed rõhutanud eriti lastehoidu, haridus- ja pensioniküsimusi ning Tallinn–Tartu maantee ehitust. Suure küsimärgi all on seejuures sotsiaaldemokraatide valmidus oma soovide eest lõivu maksta ning enda ideoloogiale vastanduvat maksu alandamist poliitikat toetada. Just selline verelaskmine sai 90. aastatel valitsusosalustes Mõõdukatele saatuslikuks ja kleepis neile külge ilma profiilita erakonna sildi. Sotsiaaldemokraatide suurimaks eesmärgiks (ja dilemmaks) on seega oma näo säilitamine, et parempoolses valitsuses osaledes mitte oma põhimõtteid hüljata.

Roheliste kui uustulnukate jaoks on peaküsimuseks, millel hakkab põhinev majanduskasv ja ühiskonna areng pärast laenu põhineva sisetarbimise ammendumist ja enne, kui innovatsioonipõhine majandus hoo sisse saab. Oluliseks peetakse taastuvenergia edendamist. Juhul, kui valitsus plaanib ilma põhjalike ja

avalike analüüsitud Leedu tuumaajaama arendamist toetada, on kaalutud koguni koalitsiooni hülgamist.

Esialgused kokkulepped

Esimestel läbirääkimiste päevadel püsis põhiteemana maksupoliitika. Kokkuleppele jõuti tulumaksu määra alandamise ja tulumaksuvaba miinimumi osas. Sotsiaaldemokraatliku Erakonna aseesimehe Eiki Nestori sõnul võib lõplikest lepetest siiski rääkida alles peale koalitsioonileppe allkirjastamist.

Roheliste esinumber Marek Strandberg ütles, et leppele jõuti ka õpetajate palgaküsimuses: pedagoogide miinimumipalk tõuseb nelja aasta jooksul keskmise palga tasemele, kasv peaks jätkuma ka edaspidi.

Isamaa ja Res Publica Liidu juht Mart Laar lausus, et Eesti muutmine teadmispõhiseks majanduseks on pälvitud terve koalitsiooni toetuse.

Reformierakonna aseesimehe Meelis Atoneni sõnul on kõnelused siiski üsna keerulised, kuna erinevad erakonnad esindavad väga erinevaid platvorme ning kompromisse pole lihtne leida. Samas hindas Atonen nelikliidu tekke tõenäosust väga suureks, ministriportfellidest rääkida ta küll veel ei soovinud.

Reformierakonna esimehe Andrus Ansipi sõnul on nelja erakonna koalitsioonileppe allkirjastamine plaanitud 26. märtsiks. Samal kuupäeval peaks kogunema ka uus riigikogu.

Tundlikud tulevikuteemad

Pärast valimistulemuste selgumist kirjutas Marju Lauristin Eesti Päevalehes, et valimisvõit asetas Reformierakonna Eesti seisukohast otsustava valiku ette — kas „jätkata koos Keskerakonnaga senist muretut rahavoolu surfamist või teha valitsus, kes viiks Eesti sotsiaalse ja majanduskriisi ohutsoonist välja”. Sotsiaaldemokraat Lauristin on olnud Ansipi eelmise valitsuse lühinägeliku majanduspoliitika üks suuremaid kriitikuid. Sarnase hinnangu on Eesti hetkeolukorrale andnud aga ka mõjukas Briti majandusajakiri The Economist. Koalitsiooniläbirääkimiste hetkeseisu arvestades on küll üsna raske ennustada, mis suuna uue valitsuse peajõud Reformierakond uute partnerite toetusel (ehk nõudmisel) sisse võtab, aga vaevalt, et 180-kraadine pööre võimalikuks osutub.

Lahkuv parlament pärandab uuele koosseisule ka kaks tundlikku teemat — keelatud rajatiste seaduse ja erakondade rahastamise kontrollimise teemad. Kuna president Ilves keeldus keelatud rajatiste teisaldamise seadust välja kuulutamast, jääb veto menetlemine uue riigikogu koosseisu üheks esimeseks ülesandeks. Teise teemana tuleb seadustada erakondade rahastamise tõhusama kontrolli reeglid, mida on korduvalt taotlenud õiguskantsler Allar Jõks. Seega tuleb uuel riigikogu koosseisul nii mõnedki vanad probleemid lahendada, enne kui uute teemade kallale asuda.

SELLES NUMBRIS

- Poliitkarindel muutusteta: riigikogu valimised 2007 lk 1
- Toimetaja veerg
- EÜSLi juhatus koosolekust lk 2
- Sport
- Pronkssõdur ajab avaliku arvamuse eeldatult lõhki
- Majandusnurk
- Retseptinurk
- Lühidalt lk 3
- Eesti Vabariigi 89. aastapäeva tähistamine Kölnis ja Karlsruhe
- KERKi aastakoosolek Kölnis
- Kas eesti seltsi roll on ajas muutunud? lk 4
- Eesti Vabariigi 89. aastapäeva tähistamine Münchenis ja Hamburgis
- Helmi Tambergi nimeline stipendium
- EÜSLi projektkoori laululaager
- Senioride puhkepäevad
- Kohtumine Ida-Euroopaga lk 5
- Kölni Eesti Rahvuskoondise arhiiviprojekt
- EÜSLi arhiiv Berliinis
- Lotte on lahe lk 6
- Keelenurk
- Kristjan Randalu kvartett esines kodupubliku ees
- Eesti Evangeeliumi Luteriusu Kiriku Konsistooriumi teadaanne lk 7
- Pilk ette
- Juubilarid
- Viimane veerg lk 8

ER

Joonistas Kaja Pöder

